

FAMILIAR

[INFORMACIÓ OBRA](#)

[CRÍTQUES](#)

CRÍTICA: ORBITAL

04/07/2020

- CATEGORIES
- Aquesta nit t'abraçaré

Divertit

Pròxima estació, esperança

VALORACIÓ PER EDATS		
DE 4 A 6		7
DE 7 A 11		8
DE 12 A 15		7
DE 36 A 50		7

Un nou viatge lúdic al desconegut

per [Jordi Bordes](#)

Farrés Brothers és una companyia de llarga trajectòria que, des de la seva habilitat amb les titelles, han anat ampliant el seu radi d'acció. Si van demostrar valentia, fa més d'una dècada, presentant per a la canalla peces de notable risc dramàtic com l'alzheimer (*Operació A.V.I.*), o la violència infantil (*O.V.N.I.*) i la memòria històrica (*La maleta de l'Agustí*), ara han virat la dramàtica a mons més lúdics i positius, com ara *Tripula*. Aquest *Orbital* torna a parlar de l'amistat de la infància (evoca a aquell *documental teatral* dels Pont Florant de *Com a pedres*), i els permet debutar amb una mena de *cinema live*, una inesgotable maleta de recursos que compatibilitza molt bé amb les ganes de jugar de la canalla, però sobretot dels propis actors (Jordi Farrés, Pep Farrés). En aquesta ocasió s'hi ha sumat una tercera Farrés (Judit Farrés, que trepitja terrenys teatrals més allunyats com *La nostra parcel·la* o *Qui ets?*), que també van coincidir estudiant a l'Institut del Teatre i que, fan broma i evadeixen dubtes, no són pas família.

El joc de projectar allò que aparentment s'està gravant des del mòbil és un joc molt atractiu i molt efectiu. Fa ben poc una proposta similar (*Kàtia*) ajudava a viure el viatge de la mare amb la filla adoptiva a la Rússia d'on la va rescatar. Farrés Brothers juguen amb molta gràcia i desvergonyiment aquesta aventura de tres amics que van somiar en anar a la lluna. I que una pila d'anys és tard, la noia del grup és a punt de viatjar amb coet a Mart i els recorda i lamenta no poder-los tornar a abraçar. La part emocional se suma a la de l'aventura. I l'excentricitat dels dos protagonistes diverteix (l'un ha trobar les òrbites de la via làctia en l'art de fer volar pizzes; i l'altre s'ha quedat arraulit amb les llanes i els gats. La peça diverteix i té uns bonics jocs de salts de convenció (de personatge real a dibuix projectat i, tot seguit a titella articulada pla). Contagien les ganes del joc de representar i d'imaginar.

Els Farrés Brothers diuen que els agrada tocar allò que no han fet encara. El seu repte és alternar espectacles familiars amb els d'adults (*Equilibristes*, *La visita de la vella dama*). I trobar nous llenguatges, com ara el de la llengua de signes a *El silenci d'Hamelín*. L'habilitat de transformar elements en la seva aventura cap a la pista d'enlairament del coet (una persecució trepidant com la de Xirriquiteula a *Laika*) és enginyosa però no té la profunditat de molts dels seus treballs anteriors. Però hi ha una autenticitat, sigui físicament o en pantalla, que traspasa i commou íntimament.